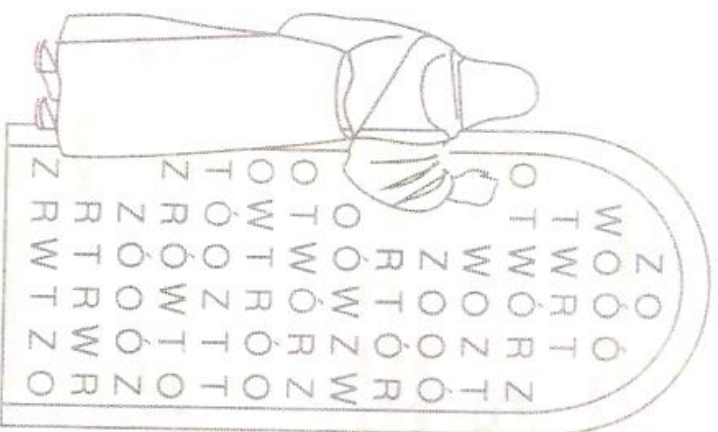

KONKURS DLA DZIECI

PUKANIE DO DRZWI

„Oto stoję u drzwi i kofacze:
jeśli ktoś usłyszy mój głos
i drzwi otworzy,
wejdę do niego i będę z nim
wieczerał a on ze mną.”
(Ap 3,20)

Jezus puka, a my musimy
otworzyć Mu nasze serca. Ile
razy znajdziesz na rysunku
słowo „OTWÓRZ”?

Rozwiązanie konkursu przyniś na Msze Święta dla dzieci w niedzielę
24 czerwca. Powodzenia w poszukiwaniu!

REDAKCJA:

Ks. Tomasz Rogoziński, Agnieszka Tomczak, Paulina Lesińska,
Martyna Frąckowiak, Paweł Łuszczewski, Aleksandra Scheller

WSZELKIE SUGESTIE I POMYSŁY PROSIMY KIEROWAĆ POD
ADRES E-MAIL: gazeta.fara@wp.pl BĄDŹ BEZPOŚREDNIO DO
REDAKCJI GAZETKI Z GÓRY DZIEKUJEMY!!!

FARA NR 4 (7) s. 16

FARA

Miesięcznik parafialny przy kościele
pod wezwaniem
Najświętszej Maryi Dąmny Wniebowziętej
Śrem- Fara

13 czerwca 2007 nr 6 (9)

ROZWAŻANIE NA XI NIEDZIELĘ ZWYKŁĄ 2 Sm 12,1.7 – 10.13; Ga 2,16.19-21; Łk 7,36-8,3

„Odpuszczone są jej liczne grzechy,
ponieważ bardzo uniołowała.”

A ten, komu mało się odpuszcza...”

(Łk 7,47)

Dla czego sercu Jezusa była bliższa jawno-
grzesznica niż Szymon, który jawnogrzesznikiem
nie był? Dla czego Jezus powiedział, że ona wię-
cej uniołowała niż faryzeusz? Na pewno fary-
zeuszowi byłoby bardzo trudno na powitanie ucałować jawnogrzesznicę, która
gorszyła całe miasto. Byłoby bardzo trudno podać jej wodę, namaszczyć jej głowę,
nogi. Jednak Jezus pochwalił właśnie tę kobietę. Jakże to dziwne. Szymon nie był
rozpusztnikiem, honorowano go w każdym domu, a ją wszędzie wyrzucano, on nie
gorszył nikogo, ona – wszystkich.

Co było jego głównym grzechem? To, że uważał się za lepszego od grzesznicy
i zapomniał o swoich grzechach. Tymczasem jawnogrzesznica wiedziała o swoich
grzechach. Wiedziała również, że Jezus jest jedynym ocaleniem. Był jej nieustannie
potrzebny, a jak komuś Pan Jezus jest potrzebny na stałe, to miłuje więcej, bo mił-
owania uczy się wciąż od Niego samego.

ks. Jan Twardowski

CZYTANIA MSZALNE NA NIEDZIELĘ I ŚWIĘTA

XII Niedziela Zwykła Narodzenie św. Jana Chrzcziciela	NMP Nieustającej Pomocy	Św. Apostołów Piotra i Pawła	XIII Niedziela zwykła	XIV Niedziela Zwykła
Iz 49,1-6 Dz 13,22-26 Łk 1,57-66-80	Rdz 15,1- 12,17-18 Mt 7,15-29	Dz 12,1-11 2 Tm 4,6- 9,17-18 Mt 16,13-19	1 Kr1 19,16b,19-21 Ga 5,1,13-18 Łk 9,51-62	Iz 66,10-14c Ga 6,14-18 Łk 10,1-12, 17-20
„Jan będzie mu na imię.”	„Dobre drzewo wydaje dobre owoce, a złe drzewo wydaje złe owoce.”	„Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga Żywego.”	„Pójdź za Tobą dokądkolwiek się udasz.”	„Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało.”

W MIESIACU MAJU

Chrzty: Stanisław Borowski, Borys Biessch, Maciej Wojcie-
chowski, Nadia Talarczyk, Marek Filipiuk, Hanna Kościelniak,
Olivia Kazyma, Bartosz Nowakowski, Igor Lukaszewski,
Kacper Manicki, Jakub Piętka, Bartosz Ciemiak, Nienke
Jansen, Alex Lindner.

Śluby: Karol Kamiński i Natalia Olik; Leszek Grygier i Barbara
Barwińska; Michał Bartkowiak i Ilona Owczarek; Stanisław
Celmner i Zofia Wąsalska.

Pogrzeby: Stanisław Moecek, Jan Bykowiec, Przemysław
Siuda, Stanisław Szalony, Stanisław Forszpaniak,
Kazimiera Niedzielska.

BIURO PARAFIALNE

* Wtorek godz. 10 – 12   * Piątek godz. 10 – 12
* Środa godz. 10–12 i 16–17   * Sobota godz. 8 – 9

PORZĄDEK MSZY ŚW.

- w dni powszednie o godz. 7:00 i 18:30;
- w niedziele o godz. 8:00; 10:00; 11:15; 12:15; 16:00 (kościół
połn.), 18:00;
- Nabożeństwo czerwcowe w dni powszednie po wieczornej Mszy
Świętej.

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA

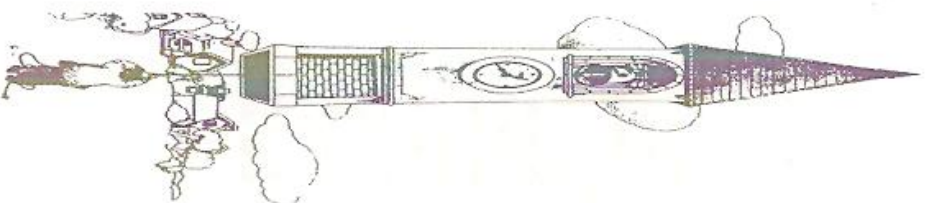
- w dni powszednie 15 minut przed każdą Mszą Świętą;
- w pierwsze czwartki miesiąca od godz. 17:00;
- w pierwsze piątki miesiąca od godz. 16:30.

PRZED NAMI

- 13 czerwca, godz. 21.00 – Nabożeństwo Fatimskie;
- 15 czerwca – Najświętszego Serca Pana Jezusa; w tym dniu nie obowiązują wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych i zakaz udziału w zabawach huśtawkowych;
- 16 czerwca – Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny; nabożeństwo do MB po rannej Mszy Św.;
- 20 czerwca - Międzynarodowy Dzień Uchodźcy;
- 23 czerwca - Dzień Ojca;
- 24 czerwca – Uroczystość Narodzenia św. Jana Chrzciciela;
- 24 czerwca - Archidiecezjalna pielgrzymka mężczyzn i młodzieży męskiej do Tulce; wyjazd godz. 10.30 (tata);
- 25 czerwca – Najświętszej Maryi Panny Róży Duchownej w Gostyniu;
- 25 czerwca – 6 lipca - Półkolonie organizowane przez Parafialny Zespół Caritas;
- 27 czerwca – NMP Nieustającej Pomocy;
- 29 czerwca - Uroczystość Apostołów Piotra i Pawła; w tym dniu nie obowiązują wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych i zakaz udziału w zabawach huśtawkowych;
- Z dniem 30 czerwca posługę w naszej parafii kończy ks. Tomasz Rogozński
- 1-2 lipca – Piesza pielgrzymka ze Śremu do MB Boreckiej; Msza Św. godz. 5.00, po niej wyjście; koszt: dzieci 9 zł., dorośli 17 zł.;
- 3 lipca – Autokarowa pielgrzymka do Matki Boskiej Wielkiej - Ucieczki Grzeszników; wyjazd godz. 8.00; koszt pielgrzymki 10 zł – autobus podjedzie pod sanktuarium;
- 11 lipca – Św. Benedykta – Patrona Europy;
- 13 lipca - godz. 21.00 – Nabożeństwo Fatimskie.

Złota myśl

*Jedynie zdumienie i zachwył pozwalają pojąć człowiekowi coś z Boga.
Św. Grzegorz z Nyssy*

OWA SERCA BIJĄCE DLA NAS

W miesiącu czerwcu w szczególny sposób oddajemy cześć Sercu Pana Jezusa. Od Jego serca bije blask miłości, który ma rozgrzewać nasze serca, niekiedy zimne jak lód. Symbolicznie dowiadczamy tego, ilekroć wchodzimy do naszej farniej świątyni. Przepiękny witraż znajdujący się nad głównym ołtarzem, zwłaszcza rano, gdy wschodzi słońce, rozświetla kolorowym blaskiem całą świątynię. Wnętrze kościoła nabiera barw, które przesuwają się w zależności od pozycji padającego strumienia światła. Podobnie nasze życie - jeżeli zatopimy je w miłosiernym sercu Jezusa, nabiera kolorów. Pojawia się inne spojrzenie. To ono uczy nas przebaczenia i ożywia nas, gdy wypadamy w marazm grzechu.

Bóg sprawił, że jeszcze jedno serce bije szczególnie dla nas. To Niepokalane serce Maryi, które nie zna grzechu. Matka Najświętsza jednoczy się z wszystkimi, zwłaszcza z tymi, którzy serca zranione są grzechem i pomaga nam trwać na drodze wiary, nadziei i miłości. Jej potężne orędownictwo stanowi dla nas oręż w walce z szatanem i otwiera każdemu horyzonty nieba. **TR**

AKT OSOBISTEGO POŚWIĘCENIA SIĘ SERCU PANA JEZUSA
Tobie Chrystusie składam hołd wdzięczności za wszystko, co z miłującego serca uczyniłeś. Polecam się Twemu Sercu, oddając się całkowicie do Twojej dyspozycji. Ofiaruję więc wszystkie swoje cierpienia, niewygody, upokorzenia, oraz wszystkie swoje dobre uczynki i modlitwy. Proszę, aby wszelkie moje ofiary, były przyjęte jako wynagrodzenie za grzechy tych, którzy ducha prawości i pokuty zatracili. To, co ofiaruję, niech będzie przeciwwagą dla zniewag, które ranią Twoje Serce. Ty Boże wiesz, co jest ukryte w głębiach mojego serca, znasz moje pragnienia. Proszę Cię o łaskę wytrwania w tym, co dobre. Dopomóż mi, aby moje codzienne życie było świadectwem ofiarowania się Tobie.

Modlitwa św. Bernarda

Pomnij, o Najświętsza Panno Maryjo, że nigdy nie słyszano, abyś opuściła tego, kto się do Ciebie ucieka. Twej pomocy wzywa, Ciebie o przyczynę prosi. Ta ufnością ożywiony, do Ciebie, o Panno nad pannami i Matko, biegnę, do Ciebie przychodzę, przed Tobą, jako grzesznik płaczący staję. O Matko Słowa, raz nie gardź słowami moimi, ale usłysz je łaskawie i wysłuchaj. Przez Twoje święte Panieństwo i Niepokalane Poczęcie, o Najświętsza Panno Maryjo! Oczyść serce, ciało i duszę moją. W Imię + Ojca i Syna + i Ducha + Świętego. Amen.

KILKA SŁÓW PREZESA

W bieżącym numerze rozpoczynamy cykl artykułów, które w szczególny sposób chcemy poświęcić ministantom działającym w naszej parafii, jak i tym, którzy chcieliby służyć przy Ołtarzu Chrystusa.

Na wstępie parę informacji porządkowych. Jest nas około 30 chłopców, w różnym wieku, począwszy od drugiej klasy szkoły podstawowej, do klas szkół średnich. Oprócz nas są jeszcze starsi ministanci – seniorzy.

Zadaniem ministranta, oprócz służby przy ołtarzu jest także nienaganne postępowanie w życiu codziennym oraz godne reprezentowanie stanu ministranckiego.

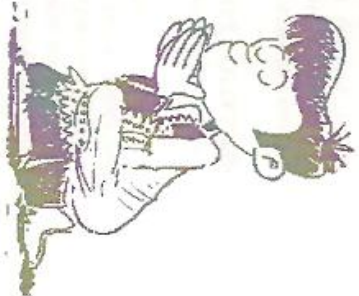
Aby zostać ministrantem trzeba przejść okres próby, trwający 5-6 miesięcy. Wtedy kandydat na ministranta poznaje swoje obowiązki i uczy się ich wypełniania. Po tym czasie, następuje uroczyste

włączenie do grona ministrantów. Każdy ministrant do III klasy szkoły gimnazjalnej jest zobowiązany do odbycia dwóch służb, tzn. dwóch Mszy Św. w ciągu tygodnia, oprócz niedzieli. Jak można łatwo się domyślić, udział w niedzielnej Mszy Świętej, jest obowiązkowy.

Ministrant jest także zobowiązany do uczestniczenia w zbiórkach prowadzonych przez ks. Wojciecha Morasza – opiekuna ministrantów lub przez Prezesa Ministrantów. Podczas zbiórek poruszane są bieżące sprawy związane z życiem parafii i nie tylko.

Po dobrym wypełnieniu obowiązków, są też przyjemności. Ostatnio byliśmy na basenie w Lesznie i w Starym Bojanowie na „mini turnieju piłki nożnej” oraz ognisku z kielbaskami. Planujemy także jeszcze jeden wyjazd do Licheńa na Ogólnopolską Pielgrzymkę Ministrantów.

Wszystkich chętnych do służby Panu przy ołtarzu zapraszamy i prosimy zgłaszać się do ks. Wojciecha Morasza.

Prezes Koła Ministrantów
przy Śremskiej Parze

Nad obrazem na ruku umieszczony jest kartusz z napisem „Wywyższona jesteś Święta Boża Rodzicielko”. W górnej kondygnacji ołtarza są dwa pilastry (płaskie filary) zakończone aniołkami ze złocionym ornamentem. Pomiejędzy wstawiający Sercu Pana Jezusa z napisem „Przyjdźcie do Mnie wszyscy”.

Ołtarz wieńczy rubinowa korona z szarfanii, które podtrzymują dwa aniołki. Ołtarz zbudowany został w 1892 r. (wcześniejszy był z drewna), a pewne zmiany wokół tabernakulum datuje się po 1950 r.

Ołtarz soborowy. W śremskiej farze ołtarz taki ufundował w 1971 r., w 25-lecie kapłanstwa, ks. proboszcz Kazimierz Laszewski. Obecny marmurowy ołtarz soborowy powstał podczas przebudowy prezbiterium i wymiany posadzki z drewnianej na marmurową, co miało miejsce w 1998 r. staraniem obecnego ks. proboszcza Mariana Bruckiego.

Ołtarze boczne. W 1950 r. usunięto marmurane ołtarze z figurami Najświętszego Serca Jezusowego i Matki Najświętszej. Na ich miejscu powstały dwa nowe ołtarze w stylu barokowym z drzewa modrzewiowego według rysunku inż. Morawskiego z Poznania i zatwierdzone przez Kurię oraz Urząd Konserwatorski.

Po prawej stronie znajduje się ołtarz z cennym obrazem przedstawiającym Adorację Matki Boskiej przez św. Wojciecha i św. Stanisława. Obraz pochodzi z ok. 1620 r. Przyozdobiony jest barokową sukienką z lat 70-tych XX w. W ołtarzu po lewej stronie jest umieszczony obraz Trójcy Świętej pochodzący z I-szej poł. XVII w. W latach 50-tych XX w. Posiadał srebrną sukienkę, której obecnie brak.

BS

WNĘTRZE KOŚCIOLA FARNEGO

Kościół jako bryła architektoniczna zbudowany jest na planie prostokąta, jest jednonawowy. Wnętrze i jego wyposażenie stanowi przestrzeń sakralną pełną piękna i harmonii, zachęcająca do skupienia i modlitwy. W prezbiterium wyróżnia się dwie strefy: liturgii ofiary, której służy ołtarz wyposażony w krzyż i świeczniki oraz liturgii słowa, której służy ambona. Do przechowywania Najświętszego Sakramentu przeznaczony jest tabernakulum umieszczone w centralnym miejscu ołtarza głównego. W nawie znajdują się ofiarze boczne, ławki, pięknie rzeźbione konfesjonały. W tylnej części kościoła jest wejście główne, mała oraz duża krucha pod wieżą, chór z organami. We wnętrzu kościoła znajdują się cenne przedmioty kultu religijnego takie jak: obrazy, rzeźby, chrzcielnica itp. W krucho – kopia chrzcielnic, tablice, gabloty, emblematy religijne, chorągwie.

W prezbiterium i nawie sklepienia są gwiazdziste (XV i XVI-wieczne) spływające na płaskie łizeny. W prezbiterium powierzchnia sklepienia jest podzielona na trzy przęsła. Jest to sklepienie gwieździste o dekoracyjnym rysunku w kształcie gwiezdy utworzonej z żeber dzielących pola międzyżebrowe (wysklepki) przekątnymi. W nawie o sklepieniu również trzyprzęsłowym wyróżnia się jedno z trzech przęseł, zwane sklepieniem żebrowościelowym o rysunku utworzonym przez ukosne przecinające się żebra.

Wyposażenie wnętrza kościoła jest barokowe i z późniejszych epok. Ołtarz główny jest późnobarokowy, przysięenny o nastawie stanowiącej dwukondygnacyjną architektoniczną całość. Na mensie (płytcie) ołtarzowej znajduje się ozdoba nastawa, a pośrodku tabernakulum ze zwieńczeniem wspartym na czterech kolumnach o trzonach spiralnie skręconych. Drzewiczki tabernakulum są ozdobne w elementy roślinne z literą grecką alfą i omegą oraz dwa kłęzące amoki.

Po bokach mensy stoją po dwie bliźniacze kolumny w dolnej części zdobione kolumny są zakończone głowicami i przyozdobione ornamentami roślinnymi bogato złoconymi. Na głowicach spoczywają dwie postacie wyobrażające aniołów św. Michała i św. Rafała.

Przestrzeń między kolumnami wypełniają barokowe rzeźby św. Piotra i św. Pawła. Główne kolumny spięte są lukiem (fryzem) i zamykają obraz Patronki kościoła farnego – Matki Bożej Wniebowziętej, będący kopią obrazu Tyjcjana z 1518 r.

DZIEŃ OJCA

Dzień Ojca zainicjowano w Stanach Zjednoczonych. Sonora Louise Smart miała niezwykłego ojca, który był weteranem wojennym i wychowywał samotnie po śmierci żony sześcioro dzieci na ich rodzinnej farmie. William Smart był dobrym i opiekuńczym ojcem, zyskując wielki szacunek w oczach swych dzieci. W 1909 roku panienka Dodd przekonała duszpasterza i mieszkańców ze swojej miejscowości, aby poświęcić wszystkim ojcom na święcie dzień 5 czerwca, kiedy wypadły urodziny jej taty. Jednak okazało się, że pastor nie zdąży przygotować specjalnych uroczystości na ten dzień i wspólnie ustalili, że może to być również dobrze późniejszy termin. Uroczystości odbyły się 19 czerwca 1909 roku. W 1924 roku prezydent Stanów Zjednoczonych Calvin Coolidge okazał poparcie dla tego święta. Jednak oficjalnie zatwierdził je dopiero w 1966 roku prezydent Lyndon Johnson, który nadał Dniu Ojca znaczenie święta narodowego. Od tej pory w USA obchodzone jest w trzecią niedzielę czerwca. W Polsce pierwszy raz Dzień Ojca obchodzone 23 czerwca 1965 roku. Do dnia dzisiejszego w Polsce obdarowujemy naszych ojców laurkami, wienszykami, różnymi praktycznymi i mniej praktycznymi prezentami, jak również ostatnio wysyłamy e-maile i smsy. Dzień Ojca jest uroczystością obchodzoną w wielu krajach, różni się jedynie terminem oraz sposobem świętowania, zależnym od tradycji i kultury danego kraju.

AT

**Z okazji Twojego Święta,
za wezorał i dziś,
każdyś czułym sercem uderzeniem
i każdym z niego płynącym życzeniem
- zdrowia, siły i codziennej radości -
wraz ze słowami największej wdzięczności
za wszystkie dla nas trudy i starania,
składamy dzisiaj podziękowania...**

GRUPA DUSZPASTERSKA – WSPÓLNOTA APOSTOLSKA ŚW. ELIZBIETY

Wspólnota Apostolska Świętej Elżbiety została zatwierdzona dekretem Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego 8 grudnia 1993 r.

Wspólnota w Sreńnie rozpoczęła swoją działalność przy Siostrach Elżbietankach 17 listopada 2002 roku – w święto Patronki. Naszym celem jest intensywniej przeżywać konsekrację wypływającą ze chrztu św. i przyczyńnię się do rozszerzania Królestwa Bożego przez udział w charyzmacie Zgromadzenia Sióstr Św. Elżbiety, ukazując swym życiem i działaniem miłosierdną miłość Bożą. Staramy się nieść pomoc dzieciom, ubogim, rodzinom wielodzietnym w duchu św. Elżbiety, która swoje życie oddała ludziom chorym, nieszczyśliwym i bezdomnym. Spotykamy się raz w miesiącu na spotkaniu modlitewnym, którego centrum stanowi Eucharystia. W naszych spotkaniach uczestniczyły gościnnie Siostry z zagranicy: Brazylii, Włoch, dzieląc się swoimi doświadczeniami. Wielkim umożliwieniem w pracy apostolskiej są coroczne rekolekcje przeżywane w domu Sióstr w Puszczyczkowie. Młodzież należąca do Wspólnoty apostołuje wśród dzieci.

Członkowie Wspólnoty nie mają własnej przynależności do Zgromadzenia, jednakże mają udział w dobrach duchowych, między innymi korzystają z odpustów zupełnych, które przynależą do Zgromadzenia.

16 kwietnia 2007 roku przeżyaliśmy wraz z Siostrami radość z okazji możliwości modlitwy przy relikwiiach św. Elżbiety, które z okazji 800 - lecia urodzin tej świętej peregrynują po polskich placówkach Sióstr św. Elżbiety.

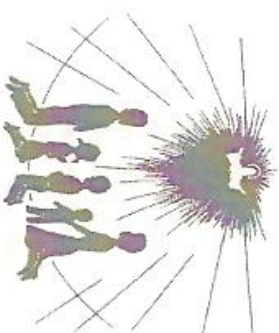
Zapraszamy chętnych do wspólnej modlitwy oraz współpracy z potrzebującymi, bo jak mówi św. Elżbieta:

Z tego, co posiadamy, powinniśmy radośnie i chętnie udzielać innym.

Wspólnota po Mszy św. i uczczeniu relikwii św. Elżbiety

Wokół małżeństwa i rodziny

Podążając na nowo próbę odczytania adhortacji Familiaris Consortio, zatrzymujemy się na apelu Kościoła, aby ludzie ochrzczeni „posłubili się w Panu”. Współczesny świat kreowany przez środki masowego przekazu z pewnością nie ułatwia tego zadania, a z całą mocą robi wszystko, by uniemożliwić święte rodzinne życie. Często dowiadujemy się o tym co złe, natomiast dobro spychane jest na margines i zbyt dużo uwagi się jemu nie poświęca. Kiryklowe są rozwoły, wolne związki, potocznie określane jako życie bez zobowiązań, odrzucanie norm moralnych, które gwarantują prawdziwe szczęście, utrwalanie się mentalności antykonceptyjnej, homoseksualizm, eksperymentowanie ludzkim życiem, klonowanie itd. Owo zakorzenienie rodziny w świecie, prowadzi często do wykorzenienia z Chrystusa. Co zatem zrobić, by wypełnić misję zaślubim w Bogu? Jan Paweł II do zgromadzonych w Rzymie podczas obchodów Światowych Dni Młodzieży w 2000 roku zadawał pytanie: „Czy trudno jest wierzyć w XXI wieku? Nie czekając na odpowiedź młodzieży, stwierdził, że trudno jest dzisiaj wierzyć. Jedynie z Chrystusem wszystko jest możliwe. Na podstawie jego słów możemy powiedzieć, że to co dla ludzi jest niemożliwe i trudne, w oczach Boga jest realne. Poprzez zaproszenie Jezusa do życia rodzinnego możemy być pewni, że On sam niezego nam nie zabierze, nie wkroczy w sferę naszej wolności, by nas zniewolić, ale po to, by nas wyzwolił i uczynić zdolnymi do posłużenia w Bogu. Aby pokonać trudności, w które często jesteśmy uwikłani, dzisiejszy świat potrzebuje mądrości. Mądrości, która sprawi, że duch Ewangelii zacznie przenikać nasze codzienne wzmagania, jakich życie nam nie oszczędza.

Niech Dobra Nowina ukazująca nam głębię i sens ludzkiego istnienia ponaga nam w pokonywaniu owych trudności tak, byśmy wiedzieli, że ten, który zaula do końca Boga nigdy nie zostanie zawiedziony. Pomocą w zaślubinach w Bogu mogą być dla nas święci, którzy pokonywali wiele trudu, jak choćby św. Joana Beretta Molla, która mimo zagrożenia życia zdecydowała się na urodzenie czwartego dziecka, a następnie zmarła. Oddając życie ukazała, że ważniejsze jest spotkanie się „w komplecie” w wieczności, a niżeli doczesne bytowanie bez jednego człowieka.

Michał Mieloszyski

FESTYN W NIEZAPOMINAJCE

Maj i czerwiec to miesiące, sprzyjające organizowaniu festynów, podczas których można mile spędzić sobotnie lub niedzielne popołudnie. 27 maja wielu parafian uczestniczyło w festynie zorganizowanym w przedszkolu „Niezapominajka”.

Rozpoczął się o godz. 14.15 i obfitował w wiele atrakcji: przejazd na koniu, tor przeszkód, „wielki połów”, przejazd przez tunel, przejazd traktorem, „kolo szczęścia”, w którym można było wygrać wiele ciekawych książek religijnych. Wiele nagród wygrano podczas loterii fantowej m.in. radio, wycieczkę do Kolobrzegu i inne. Nagrodę główną, którą losowano ze wszystkich losów, stanowią serwis do kawy na 12 osób. Była też nagroda dla osoby, która wykupiła największą ilość losów - DVD. Podczas loterii wiele radości wzbudził fakt, że lalki, zwłaszcza te największe, wylosowali księża wikariusze – oczywiście wymienili lub sprezentowali je najmłodszym uczestnikom festynu. Przeprowadzono też licytację złotego łańcuszka i taczki na kwiaty.

Ci, którzy pragnęli przekazać coś słodkiego mogli to uczynić w kawiarce, w której serwowano bardzo dobre ciasto przygotowane przez rodziców - wychowanków przedszkola. Były też: kawa, lody, herbata oraz zimne napoje. W bufecie podawano: hamburgery, hot-dogi i pizzę.

W czasie festynu na scenie odbywały się rodzinne konkursy i występy dzieci: przedstawienie pt. „Kaczka Dziwaczka”, śpiew „Serce kochocham Jezusa”, inscenizacja do przysłówia „Gdzie kucharek sześć nie ma co jeść”, występ kółka tanecznego prowadzonego w przedszkolu przez p. Ewę Włodarczak, występ dzieci ze świetlicy socjoterapeutycznej, występ zespołu ludowego „Studzianka”. Dzieci swoje występy dedykowały rodzicom.

Siostry elżbietanki serdecznie dziękują wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do organizacji niezapominajkowego festynu i wzięli w nim udział, a księżom proboszczom za przekazane informacje o festynie. TR

PATRONI MIARĘ EUROPY

„Był mąż, z łaski Bożej i z imienia **Biogosławiony** (Benedictus), którego życie przepełniała świętość”. Tymi słowami pierwszy autor pisał o św. Benedyktynie, papież Grzegorz Wielki rozpoczął poświęconą mu II księgę swych „Dialogów”.

Benedykt wg tradycji pochodził z możnego rodu Anijszów. Urodził się ok. 480r. w Nursji. Był bratem świętej Scholastyki. Rozpoczął studia w Rzymie, które jednak przerwał, by podjąć życie pustelnicze. Początkowo mieszkał w grocie, w okolicach Subiaco, 72 km na wschód od Rzymu (Monte Albano). Grzegorz podaje, że świętość życia Benedykta skłoniła mnichów z pobliskiego klasztoru do poproszenia go o to, by został ich opatem. Historia ta ma niezwykle

zakonienie - zakonnicy zniechęceni jego wymaganiem próbowali go obrnąć. Zaskoczony postępowaniem współbraci Benedykt powrócił do Subiaco. Jednak wkrótce potem zaczęli gromadzić się wokół niego uczniowie. Wraz ze wzrostem ich liczby święty zdecydował się na fundację nowych klasztorów. Sam Benedykt przeniósł się na wzgórze Monte Cassino, gdzie w pogańskiej jeszcze okolicy założył klasztor. Tam też ostatecznie zredagował tekst swej Reguły.

Benedykt jest czczony jako patron dobrej śmierci. Sam Święty przyjął w dniu swej śmierci komunie i umarł na stojąco w kaplicy klasztornej (oratorium), śpiwając psalm podtrzymywany przez braci. Zgodnie z tradycją Benedykt umarł w 543 r. Klasztor na Monte Cassino, wielokrotnie niszczonej w ciągu dziejów, do dziś pozostaje miejscem szczególnego kultu świętego Patriarchy.

Gdy w 1964 r., w czasie trwania Drugiego Soboru Watykańskiego, papież Paweł VI zdecydował się na ogłoszenie św. Benedykta patronem Europy, nie myślał tylko o małej Europie. Sam moment proklamacji został złączony z uroczystą konsekracją przez samego papieża odbudowanego kościoła opactwa na Monte Cassino. W homilii wygłoszonej tego dnia Paweł VI mówił, że udana odbudowa opactwa to jakby symbolizny koniec wojny, a jeśli Bóg pozwoli, może i wojen.

Na Monte Cassino znajduje się też cmentarz polskich żołnierzy. Warto, by pielgrzymki naszych rodaków pamiętały o tych, którzy swoje życie oddali za Ojczyznę w kolebce europejskiej kultury u grobu św. Benedykta.

(www)

Przeżycia w obrazach

Na Lednicy Ojciec Góra dostarczył młodzieży wiele duchowych przeżyć. Spotkaniu patronował Św. Jacek

Po raz kolejny podczas uroczystości Bożego Ciała Poszliśmy za Chrystusem by publicznie wyznać naszą wiarę.

„Przyjmij znamię daru Ducha Świętego” - 97 osób przyjęło z rąk bp Marka Jędraszewskiego Sakrament bierzmowania